

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau administrație se va adresa:

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an . . . . . 8 Lei
pe șase luni . . . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și reclamelor, după invoială.

MOARTEA LUI JENICĂ GÉRAUDEL

Zilele trecute a dispărut una din figurile cele mai celebre ale Bucureștilor: Jenică Géraudel.

Printre atâtea tipuri cu cari a fost împodobită Capitala de bunul Dumnezeu, — ca Singe-Rece, Kneazu, Meț, — Jenică Géraudel avea personalitatea lui distinctă.

Înainte de revoluția de la 48 și cîva timp și după, boerii cari voiau să trateze amor cu vre-o „psihi-mu“, stați grecește acasă pe sofa, trăgînd din ciubuc și sorbind din felegeanul cu cafea și trimeteau pe Barbu Lăntaru cu taraful lui, să ofteze și să degere în locul lor sub ferestrele iubitei, în nopțile înstelate de iarnă, și să-i zică cîntece de inimă albastră.

Dar ultimele vestigii ale feudalismului au pierit și cu ele și poezia romantică a acelor vremuri ferice.

În zilele noastre de domnie a burgheziei fără ideal, în loc de dulcele „psihi-mu“ se întrebunțează grosierul „damă“, iar în postul de mesager al lui Cupidon, pe care îl îndeplinea Barbu Lăntarul, a fost numit Jenică Géraudel.

Amorul a murit, pe mormîntul lui ca o ciupercă ordinară a răsărit triviala „combinație“.

Cine era amator să facă „o combinație“ cu o „damă“, n'avea de cît să se adreseze lui Jenică Géraudel, răsplătîndu-i, bine înțeles cu dărnicie, onestele lui servicii.

Diplomația pe care-o desfășura Jenică în misiunile delicate cu care era însărcinat era încoronată tot-d'anna cu succes. Nu exagerăm dacă spunem că, născut în alt secol și în altă țară, Jenică Géraudel ar fi devenit un Meternich, un Machiavel, un Richelieu.

Ți-arătați „o damă“:

— Jenică... la Metropol.

În cîte-va minute, dama era „tradusă“ și adusă la destinație în muscal cu cauciu.

În ultimele vremuri, afacerile lui

Jenică mergeau prost de tot. Se sbătea ca un pește pe uscat în colțul de la otel Continental, dar de geaba. Mizerabila criză financiară loviscă și nobila lui profesiune, căci galantomii și fanții cari altă dată se slujeau de intermediul lui iscusit în afacerile lor de... inimă, siliți de criză să-și reducă bugetul, începuseră să-și facă ei însăși treaba. *Honny soit qui mal y pense*, vrem să spunem că intrau înșiși în tratative cu „dama“. Bietul Jenică îndura mizeria cu dignitate: transforma mereu faimosul lui macferlan mai abitir ca Arvinte proverbialu-i anterior, și catifeaua de la minicele lui Jenică era d'un comic nespun, ceea ce nu-l împiedica însă să se plimbe pe Podul Mogoșoaiei mai mîndru ca un pro-consul roman în toga-i de purpură.

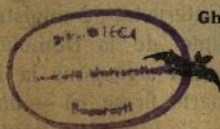
Jenică a succumbat în fine necazurilor materiale și melancoliei profunde ce-i cauza decadența meseriei sale.

Cîte taine ale vieții noastre sociale se îngroapă odată cu Jenică Géraudel, — cari în viață erau dealtminteri deja înmormîntate, de-oare-ce nemărginită era discreția lui!

Numai tu știai Jenică cu cine și în ce taverne interlope își tirăste noaptea mătășurile și dantelele dama din lumea mare, pe cînd bărbatul ei își toca averea la masa verde; numai tu știeai origina misterioasă a luxului Cătăreia, care ziua făcea pe matroana virtuoasă și pe mironosița; numai tu știai ce viții senile stăpînește pe respectabilul bătrîn care la tribuna Parlamentului său la o catedră poza în censor auster al bunelor moravuri.

Dormi Jenică, dormi în pace, nimeni nu va plînge pe groapa ta, drept unic necrolog tu nu ai de cît aceste duioase rînduri ale noastre, căci toți te-au uitat și — culme a negrei ingratitudinii! — cînd a venit vestea morții tale nici chiar Senatul nu a suspendat ședința în semn de doliu!

Gihiță Delacooperativa.

CUPLETEL OPEREI

Din revista d-lor Marion și Moșoi, muzică de d. O. Purschi *)

Sunt cochetă și glumeată,
Cînt, dar și mai bine joc,
Sunt ușoară, îndrăzneată,
Serioasă nu's de loc.
Dar atrag lumea la mine,
Și știu bine cum s'o'ncînt,
Și s'o' fac să ridă bine,
Căci eu opereta sunt,

Uite acușa,
Eu joc păpușa,
A... b... c... ka,
Ma-ma pa-pa.

La teatru criză fuse,
Ca la gară pe peron
Cînd tichetele se puse.
Suflă vîntul monoton,
Dar ce'mi pasă, căci la mine,
Știu pe toți cum să-i încînt,
Căci eu opereta sunt,

Uite acușa,
Eu joc păpușa,
A... b... c... ka,
Ma-ma pa-pa.

Directoru'n disperare,
Deși prețul n'a scăzut,
Un apel cu infocare,
La cocoane a făcut.
Dar ce'mi pasă, căci la mine,
Știu pe toți ca să-i încînt,
Și să-i fac să ridă bine
Căci eu opereta sunt,

Uite acușa,
Eu joc păpușa,
A... b... c... ka,
Pa-pa, ma-ma.

*) În numărul viitor sperăm să publicăm și partițiunea muzicală.

Atragem atențiunea cititorilor asupra frumoasei ilustrațiuni

JUBILEUL LUI CONU MITIȚĂ

pe care o publicăm în pagina 4-a și a 5-a a numărului de azi.

BANCHETUL d-lui STURDZA

La banchetul d-lui Sturdza s'a servit următorul

M E N U

Ciorbă de burtă à la Dom-Paladu
Plachie de Cociaș
Epurescu cu măslina
Mațe pestrițe à la Sturdza
Diurne grase garnisite cu funcționari
suprimați mincați fripți și meseriași pirliti
Mușchiu de Al. Constantinescu-P.
Mititei à la tinerețea generoasă
Saladă Eugen Stătescu
Vin cadră veche
Cașcaval de la Banca Națională
Gegosi și minciunile à la Lascăr
Merele discordiei liberale
Rahat

Cuvîntul de ordine la acest banchet a fost: să se mănînce cu economie și să se bea cu excident.

Kiriak Napadarjan

ZAIAFETUL DE LA TEATRU

Înainte d'a începe banchetul se aude un delicios cor cîntat de organele oficiale. D. Sturdza e transportat, deși stă pe scaun.

D. Niță Berechet. — Dar bine neică, cite o țuică, carevași, cumvași?...

D. Niță Stere. — Mahalagiu tot mahalagiu... Degeaba...

D. Ferichide. — Domnilor, înainte d'a începe banchetul să citim cite-va scrisori (citește):

Domnule Sturdza,

Scuzați-mă, vă rog, că nu pot veni, de oare ce mănînc post.

Iancu Cesărescu.

Domnule Sturdza,

Am auzit că se țin întii discursurile și pe urmă se mănîncă. În cazul acesta...

Coco Dumitrescu.

Onor. Domnule Sturdza,

Ca probă că vă iubesc, că țin la partidul din care tac și eu parte, v'am pus la dispoziție chiar bucătarul meu, care mî gâtește mie. Acum vă trimît felicitări.

Buiuc Garabet Mangafian.

D. D. Sturdza. — Restul scrisorilor le citeșe eu.

D. Ferichide. — Ele vor fi acte istorice mîine.

D. D. Sturdza. — I le las lui Biantu să le publice post-mortem.

D. T. Biantu (sărutîndu-i mina umilit). — Stăpîne, încă o bine-facere!

D. D. Sturdza. — Da, da!

Începe mîncarea. E tăcere. Se aude numai zăngănit de linguri, de furculițe. Nae Talpălata se trige cu supă și înjură

pe 'nfundate. Lui Girboviceanu 'i vine ideea c'ar putea să fie și Director general al Teatrelor, și de ce nu?

Otnescu își prepară în gînd discursul și se congestionează la față. Petrovici ia cu scobitoarea o telie de salam. Pe la mese mai retrase se aud plescăituri și sughituri. D. Sturdza, care a mîncat acasă, face la *petite bouche*.

D. Ferichide. — Domnilor. Sărbătorim aci pe cel mai mare om al timpului, al țării...

D. Ciocanelli. — Al omenirei!

D. Ferichide. — Pe omul patriot, financiar, organizator, numismat, orator: talent în toate.

D. Ciocanelli. — Geniu!

D. Ferichide. — Ura!

Să trăiască încă atît ca să 'i putem serba încă odată aniversarea.

Patrusutecincizeci de voci. — Ura! Ura! Ura!

Corul oficioaselor (cîntă):

Să trăiască!

Să trăiască!

Să trăiască, 'ntru mulți ani!

D. Nae Talpălata. — Să dați voce, d-le Sturdza, să vorbească, care va să zică, și poporul, care este un drept al lui, care va să zică, d'a vorbi în asemenea cazuri. Să trăești că ne dai furnituri și sprijin. Dacă n'ai fi fost d-ta ne prăpădeam.

D. Carol Göbl. — Dați o sută de lei pentru a se ridica o statuie d-lui Sturdza. (Aprobări unanime).

D. D. Sturdza. — Domnilor, vă mulțumesc și la cei mici și la cei mari. Dar vă rog să-mi ridicați statuia pe cînd trăsesc; căci după moarte... pătesc ca bietul Brătianu... (viu protestări!) Nu mă pot opri d'a admira sacrificiul desinteresat al d-lui Göbl, unul din luptătorii pentru liberalism, democratism, naționalism, romînist și clasicism.

Și d. Ferichide și d. Talpălata au fost la înălțimea talentului dumnealor oratoric. Le mulțumesc din suflet. Acum domnilor și doamnelor din loji, am să vă arăt programul meu politic. (Își desvoltă pe larg programul. D-sa vorbește patru ore).

D. Nae Talpălata. — Era și Brătianu... Dar asta îi dă zece înainte.

D. Niță Berechet. — O cafea cu caimac.

D. Iliescu-Olt. — Și mie.

La eșirea din Teatru, d. Sturdza primește defilarea a două mii de funcționari suprimați cari aclamă:

— Ave Sturdza! Muritorii de foame te salută!

Teleor.

CURIOS!

O telegramă anunță că în Camera grecească un deputat a interelat pe ministrul de război asupra luptei de la Domokos.

Lucru curios, ministrul a răspuns la interelare, cînd era foarte firesc că — fiind vorba de Domokos — să fugă de discuție.

NIȚICĂ LOGICĂ

Avesalom s'a spinzurat fără voie de ramurile unui copac fiind-că avea părul prea mare.

Prin urmare pe vremea aceea nu existau bărbieri.

Așa dar nici foarfeci nu existau.

Deci, nu era presă romînă pe timpul lui Avesalom.

JUBILEUL PENTRU RETRAGEREA MADAM SMAREI

La întrebarea noastră, relativă la retragerea din literatură a eminenței publiciste madam Smara, primim următoarele:

Domnule Director,

Sunt femei și sint rromîncă! Decî viu să apăr cu toată puterea slabelor mele forțe pe iubita noastră madam Smara!

Să se retragă de pe arena publicității?

Dar e încă foarte jună, domnul meu!

Mi-a spus mamă că i-a spus grandemaman că i-a spus o tanti că pe cînd aceasta sugea biheronul, madam Smara d'abia începuse să 'nvețe la școală. Vedeți dar că poate juca încă veselnicu-i rol pe arena publicității. Noi, femeile rromîne, o privim cu drag și de cite ori face vr'o nouă borboacă, scuipăm delicat, șoptind:

— Ptiu, nu-i fie de deochiu!

Iar dacă vor obosi-o laurii ce poartă pe mîndra-i frunte, și va dori să se retragă, propun să i se dea următorul cadou:

...Bustul d-sale lucrat în abanos, pe cap cu o cunună de spanac.

Primiți... etc.

Mimi Pinson

Maî am primit și poezia de maî jos:

IN NUMELE „FEMEII ROMÎNE“!

Văzînd că pentru țara-î, e prea înaintat Țighelu 'n care-atîtea cap d'opere-a creat, și a luat de cinei parale un scul de ață albă și 'nsailă¹⁾ maxime în cusătură slabă.

Tu ce 'ntrupezi în tine mărețele-aspirații
A tot ce e femei în sinul ăstei nații,
Tu știi că se 'nseilează doar hainele de morți.
Ah! Smaro, încetează de 'n piept un suflet porți!

În numele femeii romîne!.. Te gîndește:

Că astă-zî Europa prin tine ne privește.
Analfabeții critici și-au înțeles afrontul,
Deci tîghelează, Smaro, și lasă 'apropontul,

Pe unde n'or pricepe n'or maî lătra 'n pustiū...
— Tu singură doar scrisa-î că ce trăsțe-î viū²⁾
Ca să trăim prin tine reia-ți decî cusătura
Că-î vrednică să coasă și criticilor gura.

Constanța, Februarie 1903.

Ileana.

Vom continua în numărul viitor să publicăm răspunsurile ce ne vor sosi la întrebarea noastră: în ce mod trebuie să sărbătorim retragerea Madam Smari din cariera spinoasă a literilor romîne.

1) Inseilături din gînd de Smara, «Universul Literar».
2) Critică artistică.

CONTABILITATE

— Bilanțul d-lui Mișu Mișulescu, funcționar suprimat dar băiat cu viitor, după ce s'a întors de la Balul Policliniceii. —

Acont la croitor din suma de lei	280	12.50
» cismarului » » »	85	5.—
O cămașe de bal		15.—
Clac și ghetete de lac		48.—
Frizer		2.—
Guler, manșete, cravată		6.50
Trăsuri		18.—
Un aperitiv la Capșa		3.—
Un prinz cu vin la «Sarmaua Națională»		1.25
La bal, biletul de intrare, diverse.		15.75
Lei.		127.—

Dansat boston cu d-ra Fifita Năpîrstoc și făcut cunoștință cu tal'su dom'Tănase Năpîrstoc, a-rendaș din Slatina lei. . . . . 80.000.—
Beneficiu netto, lei. . . . . 79.873.—
J. de M. V.

ALLE GUTE DINGE...

«Adevărul» anunță că va da cititorilor săi următoarele trei premii:

«Un coș pentru lucru, captușit cu mătase și cu picior».

Cum dracu o fi coșul ăla captușit cu picior?

«Un baston de lemn natural cu garnitură argintată».

Lemn natural? Pesemne că o fi existind și lemn artificial, spre exemplu bastoane de oțel ori de nikel imitind lemnul.

«Stofă-lenaj pentru o rochie de damă în în valoare de 20 lei».

Declarăm că ne înnebunim după damele în valoare de un pol și rugăm pe «Adevărul» să ne comunice dacă în sala lui de depeși se pot procura asemenea consumațiuni.

UN RAI AL FUNCȚIONARISMULUI

Pe cînd la noi funcționarii au și somnul agitat de visuri funebre, pe cînd licența legii d-lui Lascar planează ca sabia lui Damocles asupra capetelor atîtor inși, amenințați cu înlocuirea sub cuvînt că nu prea au cap, la Țarigrad se petrec lucruri cari dovedesc că paradisul funcționarilor este pe țărmurile Bosforului.

Iată 'n adevăr ce se telegrafiază din Salonic:

Directorul vamal Sami-Bey, care fusese arestat pentru defraudarea a 50 de mii de franci, a isbutit să fugă la Constantinopol unde s'a însurat cu o odaliscă din palatul Sultanului. Acum dînsul a fost numit inspector al impozitelor indirecte.

Nici că se putea o slujbă mai potrivită pentru un om care a dovedit asemenea aptitudini.

Parizianu și ceilalți cu puf de «co-coșei» pe botișor și-au asigurat zilele bătrînețelor.

N'au de cît să-și apere serviciile pe baza certificatelor contra-semnate de d-nii Cavaroc, Puiu Alexandrescu, etc.

Acolo poți să ieși, că dacă e vorba la dat, e statul.

Nu de geaba Turcu plătește.

MĂRȚIȘOR

D-rei Lolo

Ca obicei din alte vremuri,
I-am dat iubitei, mărțișor:
O inimioară aurită —
O fantezie de amor!

În ea părea c'am pus iubirea,
Văpaia focului nebun,
Căci prin acea simbolizare,
Doream iubirea să'i o spun.

Azi cînd suntem certați—durere!—
Mă tot gîndesc, după doi ani,
La inimioara aurită...
Căci mă costa cincizeci de bani!

Chic.

UN NOŪ POET

Zilele astea a apărut de sub tipar un volum de versuri: *Poesii de Alexandru Petroff* — „colecțiunea Gorgonei“. — (Poetii au adesea „gorgoni“ în cap).

Ne facem o deosebită plăcere reproducînd în onorabilul nostru ziar prefața—nu vă speriați cititori!—foarte concisă, care precede volumul, cit și o poezie din volum.

Iată prefața:

Că 'm-ai adus injuriile voastre, eu am tăcut. Nu am răspuns cronicarului de publicație efemeră, cum nici profesorului universitar cu laticlavă sau poetului îmbătrînit. Rămînuînd același, am vorbit prietenilor mei, cei mai puțin, prietenelor mele, dacă aceste au ajuns etatea celor trei-zeci.

Ași fi dorit ca versurile mele să le fi scris ca semne oculte.

Al. P.

Iată și poezia:

SPRE MYLITHA

Lupercus și Picus de ce-ai lăsat golful fără de pinze?
Demonassa Antiocha, de ce-ai uitat templul, ori ambra?
De ce-ai uitat trestia, ori vasele fără Falerno,
Fără de Sardes?

De la Phrigia rozele-adiie, de la tine se așteaptă
Saturnalele strîmbe, fruntea cornută-a lui Picus,
Trandafirul subțiri de pe buse, plăcerile de Syracusa,
Din Sebethusa — țara cu maluri iubite.

Adorată și singeroasă Mylitha, strînge flautul,
Lasă pe drumuri durerile, și vino, vino cu mine.

Invită pe Mylitha să strîngă flautul și p'ormă să vină cu poetul... Ptiu! mascaralele naibe!

p. conf. Cosco.

CEREREA D-LUI MASTRAPAS

Un ziar publică următoarea informațiune:

«D. Mastrapas a cerut ministerului de interne voia de a aduce în țară 200 pescari bulgari spre a 'i întrebuița la exploatarea bălților Prundu și Greaca din jud. Ilfov.

Din parte-ne cerem ministerului de interne s'o lase baltă cu exploatarea bălților de către bulgari.

Bulgarii să rămîie acasă la ei și să facă acolo cît or pofti pescărie, și de baltă și de uscat.

Dacă îi va aduce la noi în țară d. Mastrapas, iar se deda la mastrapaslicuri.

Coco.

UN AN „HIGH-LIFE“

El a văzut-o 'ntîia oară
În *Januarie*, la bal,
Și chipu-i candid de fecioară
L'a zăpăcit în așa hal,
Că'n *Februarie* a cerut-o;
Era sătul de burlăcie...
Logodna 'ndată au făcut-o,
Și 'n seurt îi deveni soție.
Se adora în luna *Marte*
Și cele trei-zeci și-una zile
Au fost—cum scrie și la carte—
„Luna de miere“. În *Aprile*
Îmi pare, încă se iubeau.
El o privea cu mult nesăț,
Cînd ochi în ochi se oglindeau,
Și se plimba mereu la braț.—
Pe cît aminte îmi aduc,
În fie-care zi-î vedeai
Într'un muscal cu cauciuc
Pe la șosea în luna *Maiu*.
În *Iunie* apoi plecară
Pe la Ostanda, mîndra plajă...
Acolo, soarele de vară
Le rupse a iubirei vrajă.
Un june de la ambasadă
În parc odată-a cunoscut-o
Și 'n *Iulie*-a ajuns să-i cadă
În brațe, și-ast-fel a... avut-o...
Dar Dumnealui în vremea asta
De „baccară“ prinsese gust,
Și ast-fel și-a neglijat nevasta
Întreaga lună a lui *August*.
De-amantul ei de altă dată
Se plictisise euconița
Și luna lui *Septembrie* toată.
Au petrecut-o pe la Nizza.
S'au reintors apoi în țară
Ca să tușeze alte rente,
Și luna lui *Octombrie* iară
Alte distracții... inocente.
Dar în *Noembrie* a 'ntîlnit
La un „jour fixe“ sau „five o'clock“
Un ofițer, ce-a reușit
S'aprinică al iubirei foc.

N'a dus-o mult cu ăst amant
Căci într'o seară al ei bărbat
I-a prins într'un delict flagrant
Și în *Decembrie*-au divorțat.

Gep.

JUBILEUL LUI CONU

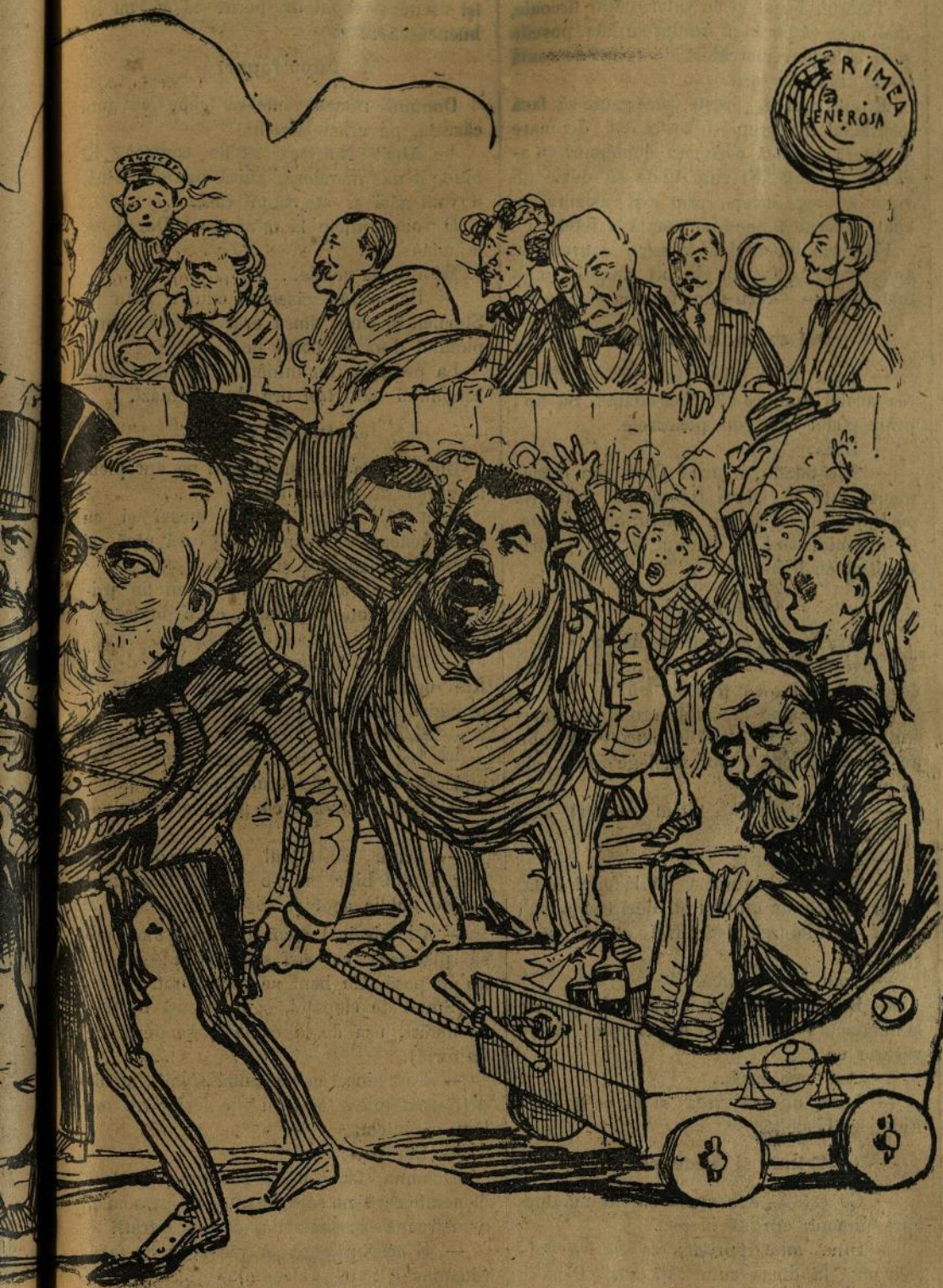
In frunte, presa liberală,
 In chip de țată de la hală,
 Bate grozav toba reclamei
 Și la apelurile damei,
 Aleargă țara (minus eū)
 La strălucitul jubileū.
 Mai sprinten ca un cimpanzeū,
 Cu care seamăna leit,

Conu Mititã s'a suit,
 Bălăbănuindu-se urit,
 Pe doi ce au elopot la git,
 Ca să-î cunoașteți la moment
 Că's președinți de parlament.
 Cū flautul Musiū Stoicescu
 Și cu vioara Costinescu
 Cîntă cu foc și cu simțire.:

«Du-l, du-l, du-l la minăsure
 «Să-și vie boeru'n fire».
 Și după dînsi, în fine,
 Dom Paladu Ghiță vine.
 Debordindu-l bucuria,
 Iși agită pălăria
 Și strigă'ntruna pe drum
 «Vivat» și «airosu».

TU CĂ STURDZA

Stătescu, inecișor,
Hop și el în cărucior,
Cu chipul unei fantasme,
Oblojit cu cataplasme,
Cu sticle de doctorii,
Cu hăpuri și alifii.
Tinerimea generoasă
Urmează, gălăgioasă,

Și incheie acest cortej,
Scrintindu-și al ei gitlej
Și căscind d'o șchioapă gura
Să-i strige lui Sturdza ura.
Pe de lături în tribună
Opoziția s'adună
Și cu zimbetul pe buză
Privește pe Omul-Scuză;

Pe cînd Căncicov copilul,
Care-i rău certat cu stîlul
Și de felul său Tăbircă,
Șade cocotat în circă,
Făcînd «sluși» ca un căfel, —
Se află'n treabă și el!

DUELUL BREZEANU-LICIU

Liniștiți-vă: cei două talentați și simpatici comici nu s'au bătut nici cu sabia nici cu pistolul. A fost un duel inofensiv de săgeți epigramatice.

Liciu a dat prima lovitură cu aceasta:

Este bolnav, și'l ține cam de mult,
Și-i foarte gravă daraverea,
Căci doctorii făcînd consult
I-au spus că are... filoxeră!

La care Brezeanu, neînjosindu-se să moaie însuși în cerneală vechea-i pană de Toledo și să-i răspundă, a comandat unui scribent următoarea epigramă:

Văzînd pe Liciu într'o piesă
(Nu știu în ce, deci nu inzist),
X., un francez, plin d'admirație,
A exclamat: — «Ah, *quel* artiste!»

Publicul rămîne acun suveran judecător să decidă care pe care.

Korikopol.

REPORTAJUL SĂPTĂMĂNEI

O AFACERE SENZAȚIONALĂ

Un prolog scurt în fraze lungi. — Idilă și strategie. — Ori conte, ori ministru. — Complotul. — Crimă și pedeapsă. — După fugari. — Actul al V-lea. — Epilogul.

Pe cînd afacerea omorului Străchineschi dedea poliției prilejul să descopere... că nu e bună de nimic; pe cînd autorul crimei persista în necuviința d'a nu se face cunoscut, spre marele haz al publicului care constata că tot mai bunî erau poliștii licențiați... din slujbă de cit cei cu licența în drept; pe cînd decî umbra lui Stoenel începuse să nu mai turbure liniștea cimitirului calvin și pe a visurilor d-lui Vlădescu-Olt, iar parchetul hotăra clasarea afacerii, spre satisfacția tuturor, — mai ales a d-lui procuror Economu, — care e de părere că chiar în cercetări trebuie să faci economie, — hig-liful bucureștean, lumea sus pusă — chiar cînd sta la rez-de-chausée — societatea «cheschevuului», «five o'clockurilor» și celor-l'alte ocupațiuni disprețuite de proletari, — era agitată de două fapte senzaționale.

Faptele aparțin croniceî scandaloase și se știe ce predilecție are «mondul» și demimondul pentru asemenea evenimente, fie că se petrec în realitate, fie că le vād reprezentate pe scenă de trupele franțuzești, a căror artă stă în a-și arăta trupul în costume... pe care le-ar primi și Gustav Naghel, omul despuiat.

Dar să povestim.

Idilă și strategie

Un cîntec spune că: «un tînăr și frumos pescar, iubea p'o fată de morar», dar nu tot-d'auna se petrec lucrurile că n cîntec.

Tînărul în cheste deși are o mulțime de însușiri firești pentru asemenea ocupații, nu se indeletnicește însă cu pescăria,

iar părintele fetei poate cel mult să fie comparat cu o moară stricată, cînd se dedea la elocință.

Fata este foarte frumoasă, — dar cum nu lirismul este calitatea valoroasei noastre pene, renunțăm la descrierea numeroaselor farmece ale copilei.

Tînărul, bogat și cu viitor, dădu tircoale, mai ales că pe lingă frumusețe fata posedă și o colecție remarcabilă de titluri de rentă — ne ieșite la sorți.

Eroul nostru, firește, era gata să facă sacrificiul d'a primi o zestre cit de mare și cuteză să facă oare-cari demersuri în această privință. Și cum tinde să devie un viitor strateg, începu prin a-și asigura un aliat puternic: pe d-na mamă a fetei

Conform ipocritelor noastre convenințe, amoretatul, ale cărui gânduri mergeau mult mai departe, — ceru mîna frumoasei d-șoare.

Ori conte, ori ministru

— Cum d-nă, d-ta intervii în favoarea aceluî domnișor? Nicî-odată! Să nu'î prinț p'aici că-i rup picioarele.

— Dar...

— Nicî-odată, m'auzi? Cînd am o asemenea fată și, slavă Domnului, două-trei părălute, înțeleg să am cuscru, or un conte, or un ministru! Și domnul își luă pălăria și plecă cu demnitate.

Complotul

— Așa? va să zică eți nu însemn nimic? Mă lovești în amorul meu propriu. Ah! espéce de... las că țî-o fac eți!

Și d-na mamă al cărei orgoliu se infierbîntă mai tare ea o apă în clocote concepu un plan. Cititorii îl vor înțelege din cele ce urmează.

— Drăguța mea, te-am chemat să'îi vorbesc serios.

— Ascult, mană.

— Știi cît mă gîndese eți la fericirea ta. Tat'u însă e un infumurat, deci trebuie să'î silim. Ast-fel trebuie să faci ce-am să-ți spun eți.

— Voiu face, mamă.

— Lucrul e simplu: ia pe Marița și dute la mătășita; să nu te întoreci pînă nu te vestese eți.

— Ași vrea însă...

— Lasă, nu mai vrea și fă ce-ți spuî. Aide, grăbește-te.

Crimă și pedeapsă!

— Ce este? Am spus să nu mă turbure nimeni, am să lucrez.

— D-na mi-a poruncit ca să vă poftesc pînă la dînsa cum veți sosi. D-na e foarte turburată.

Domnu făcu un gest de plictiseală și eși. (Pe o canapea, d-na, răsturnată pe jumătate, se face că plînge).

— Da ce e? Ce s'a'ntîmplat?

— Fica mea! Dă-mî pe fica mea! isbucni d-na, cu acel accent tragic din melodramele vechi.

— Amalia? Ce însemnează? Ce e cu ea?

— E că ești un criminal cu ambiția d-tale smintită.

Biata copilă! I-am sdrobit sufletul cînd

'i-am comunicat răspunsul d-tale. S'a închis la ea în cameră ș'apoi...

— Ș'apoi?

— Apoi... a dispărut. De sigur că a fugit cu tînărul... Il iubea. 'Mi-am pierdut fica. Tată criminal, iață pedeapsa!

Și d-na la capătul puterei.. de prefacere își ascunse capul în perne ca să nu isbucneasă în ris.

După fugari

Domnul rămase cite-va clipe cu gura căscată, pe urmă isbucni.

— Aha! Nu vrea să fie contesă? Ei bine, d-nă marchiză, adică pardon, d-nă, îi voiu găsi și am să'mî răsbum.

O voiu trimete la mînăstire! Da, d-nă, la mînăstire!

Mă duc la poliție...

— Da, o să-i găsească cum a găsit pe Stoenel. Și cum dînsa era, autoarea complotului d-na se porni pe ris.

La pendula monumentală de de-asupra căminului bātu trei ore după amiază.

Actul al V-lea

După atîtea acte și tablouri ne apropiem în sfîrșit de tabloul final.

Sunt 7¹/₂ seara. E ora mesei și cu toate astea în somptuoasa casă pînă și bucătăria e sombră și tăcută.

D. și d-na au dat ordin să nu fie primit de cit cine va spune că e de la poliție.

— Trebuie, trebuie să-i găsească d-nă! Am rugat pe prefect să nu trimeată în urmărire de cit poliștii fără titlu.

— Și crezi că...

— Da, d-nă, crez, sunt sigur... A! pedeapsa are să fie cruntă.

D-na își păstrează cu mare greutate seriosul.

— Acum că faptul s'o fi consumat, n'ar fi mai bine să i-o dăm.. Scandalul devine public apoi și...

— A! mișelul! a consumat? Ei bine, are să plătească, cu vîrf și indesat! Restul nu'mî pasă. Cu bani se repară tot.

(Sunet de clopoțel, sgomot, uși trîntite, vociferări, ușa de la cameră se deschide cu furie).

— Dar bine, ce'nseamnă să'mî închei ușa mie? Măgaru de fecior nu mă lăsa să intru.

— Dar ce e soro?

(Doamna face în acest timp gesturi disperate care nu sunt văzute, de persoana, o matroană respectabilă, care a intrat).

— E că am venit să văz ee e cu fata, (doamna e gata să leșine).

— Care fată?

— Fata ta. Ce ești capiū? E venit la mine de azi dimineață și nu vrea să plece cu nici un preț. Eū vreaū să plec la țară mîine dimineață. Cum o s'o las singură?

Domnul a făcut niște ochi cît roata de car.

— Cum, Amalia e la d-ta?

— Negreșit. Ce, nu știa? A venit de dimineață. E jos în trăsură... 'I-auzi, sună cine-va la telefon.

— Allô! Cine-i acolo?

— Prefectura poliției.
 — Prefectura! Ați aflat.
 — Comunicăm că persoana dată în urmărire a stat toată ziua la biuroul său. Altă dată să nu mai turburați lumea de geaba.
 — Ah! Oh! Val! — Doamna, care înțelege după mura domnului ce trebuie să fie, a căzut leșinată.
 Mătușa se uită buimacă la amindoi, și în acest timp, frumoasa d-șoară, plictisită de așteptare, deschise ușa odăiei.
 Cortina cade.

Epilogul

Tinărul însă avea un șef foarte sever, foarte sobru, care postea Vinerea și Mercuria de carne de vită, iar de cea-laltă în toate zilele.

Cînd auzi lucrul se făcu foc.

Tinărul, deși nevinovat, fu judecat și condamnat la moarte.

Sentința se va executa însă în mod lent, căci tinărul a fost mutat în provincie, într'un orășel pustiū, unde, firește, va trebui să moară de plictiseală.

...Mii de spede! Unde sunt frumoasele vremuri ale cavalerismului!

Un detectiv.

P. S. A doua afacere, cititorii o vor găsi în numărul viitor tot la această nouă, și sperăm, atît de citită rubrică.

U. D.

UN „SFÎNT“ IN SECOLUL XX

— Turneul Gustav Naghel —

Zilele acestea capitala a fost vizitată de un „sfînt“ neamț cu numele de Gustav Naghel.

Obiceiurile acestui „iluminat“ modern sînt atît de curioase în cît lumea, de a cărui curiositate e de prisos să mai vorbim, i-a făcut o escortă care ar fi putut să inspire gelozia muziceii militare, unei perechi de ursari, vicleimului și celor-lalte minunății care se bucură de simpatia poporului.

* * *

D. Naghel are o aversiune extraordinară, contra îmbrăcămintei pe care o dispreșuește într'un mod care-i asigură neîmpăcarea ură a croitorilor sau pălărierilor.

Intr'adevăr, costumul d-lui Naghel e, nu se poate mai sumar: un om într'un costum de bae, plus un cearșaf de chembrică neagră în care se înfășoară cînd umblă pe stradă, pentru că lumea a renunțat de mult la biblicul costum al lui Adam și nimeni nu mai apreciază azi avantajele umblatului în... hainele de la botez.

D. Naghel le apreciază însă foarte

mult și dacă e nevoit să se mai acopere pe uliță, de teama expansivității publice, cum intră unde-va cere numai de cît permisia să se lase în costumul de bae.

Capul de asemenea e gol, ba încă fluera și vîntul printr'însul, după cum se pare, talpele picioarelor, tot atît de neacoperite, au căpătat o rezistență care desfide cele mai recomandate bizețuri.

Portretul se poate complecta cu părul pe care-l poartă popește, astfel că în rezumat, dacă așea zisele idei ale acestui vagabond ar prinde rădăcini, multe corporațiuni de meseriași ar trebui să-și facă testamentul.

* * *

D. Naghel este contra cărnei, de toate spețele, și a declarat că nici gura nici alt organ al său n'a venit în contact sau intimitate cu acest produs, destinat să piarză sufletele și să bolnăvească corpul.

În această privință Naghel este o fată mare—după propria sa expresie.

Dar publicul a citit în gazetele cotidiene amănuntele complete asupra acestui individ, care perorează contra societății ce se leapădă de morală ca dînsul de haine.

Aceste „principii“ care fiind vorba de un bărbat, nu pot excita de cît curiozitatea, nu au totuși nici o trecere și astfel Gustav Naghel e tratat cu risete, arest, pietre și cele-lalte dovezi de interesul pe care l poartă mulțimea „sfînților“ de asemenea soi.

De sigur că acest succes obținut de sfînt a făcut pe toată lumea să spue «*Paște murgule iarbă verde*» și așa se explică de ce Naghel a devenit vegetarian.

Dar nu insistăm asupra acestui punct.

Fapt este însă că d. Gustav n'o să facă nici o treabă cu propovăduirea reîntoarcerii la vremea cînd cămașa era socotită un articol de lux și de prisos.

Cel mult ar găsi partizani și apostoli ai acestui obicei nu mai în ce privește sexul frumos, și chiar atunci cu exprese restricțiuni în rezerve.

Căci or-ce ar zice sfîntul Gustav, gustul este să scoți tu cămașa, nu să ai «exibițiuni» l ipsite de această indispensabilă parte a toaletei.

Graur.

* * *

Ultima oră. Cu toate pățaniile pe care le-a îndurat, d. Naghel a declarat că nici-odată n'a auzit zicîndu-se — Pe unde scoți cămașa?

Firește, că ar fi fost și greu să dea un răspuns la o asemenea cestiune.

G.

Numărul pe luna Ianuarie din

REVISTA TEATRELOR

Director: Ican I. Livescu

Coprinde un sumar bogat și frumoase ilustrațiuni.

Simbătă, 8 Martie, în sala Ateneului va avea loc un concert dat de d-ru Chefaliade și de d. O. Curschi.

Administrația «Zeflemelei» face cunoscut d-lor depositarilor din provincie că No. acesta, 47, intră în comptul pe luna Februrie.

Compturile se vor achita conform compturilor noastre.

VIZITAȚI

EXPOZIȚIA PICTORULUI VERMONT din Pasagiul Român, deschisă în toate zilele. Intrarea gratuită.

«GUTENBERG»

Societate generală de ajutor reciproc a lucrătorilor tipografi

„CERCUL CULTURAL“

Simbătă 8 Martie 1903

AL 4-LEA CONCERT

Dat de Corul „Cercului Cultural“

Sub conducerea Profesorului său I. DEMETRESCU-DEMION

PROGRAMA:

1. **Marș de luptă**, cor de bărb. de Stunz
2. **Fetele casnice** D. G. Kiriac
Cintecul Plugarului I. Demetr.-Demion
cor de domnișoare
3. **Primăvara**, cor de bărb. Julius Wiest
4. **Iacă num'așa**, cor mixt I. Demetr.-Demion
5. **Plecarea Vinătorilor**, cor
de bărbați . . . . . Grieg
6. **Morarul**, cor mixt . . . . . D. G. Chiriac
Începutul la orele 8 jum. seara

După Concert: **MARE BAL DESCHIS**

Intrarea 1 LEU DE PERSOANA; Loja 8 lei

DESPACEREA PRODUSELOR

DE PE PROPRIETĂȚILE

PRINCEPULUI B. ȘTIRBEY

BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI, NO. 121

Recomandă următoarele produse:

VINURI ALBE ȘI NEGRE

DIN VILE

B. ȘTIRBEY

DE LA DRĂGĂȘANI

FĂINA DE LUX

IN SACULEȚE DE 3 ȘI 5 Kgr.

FABRICAȚIUNE SPECIALĂ A MOREI DIN BUFTEA
din grânele de Moldova

DELICIOASA ȘI AROMATICA

MIERE DIN STUPARIA BUFTEA

EXCELENTA BRINZA

„GUSTUL GERVAIS”

Din fabrica de brinzeturi din Buftea

PREȚUL CURENT SE TRIMITTE LA CERERE

MEDALA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice

ROMÂNE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS

1900

OVULE ȘI SUPOSITOARE

DE

GLICERINA SOLIDIFICATA

singurele aprobate de cons. sanitar superior)

A apărut:

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de

GEORGE RANETTIcu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefață de Anton Bacalbașa. **Prețul 1.50 b.**
In București se găsește de vânzare la „L'Indépendance Roumaine”, la librăriile Socec, Alcalay și la autor.**FARMACIA****A. ALTA**FURNISORUL
Curței PrinciareSTRADA BATIȘTE
BUCUREȘCI

INSTALAȚIUNE SPECIALA

PENTRU

OXIGEN

LABORATOR SPECIAL

PENTRU

— ANALISE DE URINA —

A apărut și se vinde în toată țara cu prețul ridicol de 10 bani, o ediție populară a faimosului volum

DE INIMĂ ALBASTRĂ

cuprinzând cele mai geniale poezii ale lui Dom Paladu, precedate de o prefață datorită eminentului critic român Taraseon. D-nii depositarii din provincie ai „Zeflemelei” sunt rugați să comunice printr-o carte poștală cite volume doresc.

La administrația ziarului

„ZEFLEMEAUA”

se găsește de vânzare cu prețul de

4 LEI

colecția completă a primului an din „Zeflemeaua”.

BUCUREȘCI, PIAȚA TEATRULUI

D'asupra Berăriei Cooperative

MIRCEA G. PETRESCU

FOST MAGISTRAT, AVOCAT

S'a mutat Str. Columbelor 4 bis

CONSULTAȚII de la 8—10 a. m.

BUCUREȘCI

Talentatul pictor Nicolae Vermont a deschis o expoziție în Pasagiul Romin No. 31 (Calea Victoriei).

Expoziția va fi deschisă în toate zilele de la 9 — 12 dimineața și de la 2 — 7 seara.

NICOLAE A. POPOVICI

DOCTOR ÎN DREPT, FOST MAGISTRAT

AVOCAT

MUTAT Str. Pasului No. 6

DUPA TEATRU, DUPA OPERA, DUPA CONCERTE, TOATA LUMEA IȘI DA

„RENDEZ-VOUS”

LA

BERARIA**COOPERATIVA**

— PIAȚA TEATRULUI —

Și cu drept cuvânt, căci: excelentele mâncări reci, Berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, Vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea preturilor și serviciului acestei berării, împacă gusturile clientelei celei mai exigente.